

*De tuinen van de stad zijn kaal
Onder het snijdende licht van de winter.
Een jonge nog onvolgroeide kraai
Loopt horden over de schuttingen.*

Hans Andreus

Bij ons lopen onder het snijdende licht van de winter nog twee onvolgroeide kraaien soepel over de schuttingen met de bedoeling om in het voorjaar volgroeid en triomfantelijk de finish te bereiken. Nou ja, soepel, bij het tweede ging het wel met wat horten en stoten en moeten de hoogste schuttingen nog komen. En ook het vijfde moet de hoogste schutting nog zien te nemen, maar als dat eind januari lukt - en waarom niet? - dan is er geen vuiltje meer aan de lucht en ziet er niemand nog problemen. Niemand? Hmm, de oudste kraai, die vorig seizoen nog over de vleugels van een arend leek te beschikken, lijkt al aardig vleugellam, maar moet desondanks in staat geacht worden om van de degradatiezone vandaan te vliegen. Beroerder lijkt het er voor de jongens en het meisje van Kien te gaan uitzien, alhoewel die weer van zich deed horen met een verslag van drie(!) kantjes. Een hoopvol teken. De vlucht kraaien van Oscar is nog behoorlijk kaal en op zoek naar beschutting. Als de kou lang aanhoudt, vriezen ze dood, maar ze zijn er al eerder in geslaagd om voordat het voorjaar begon voldoende materiaal te verzamelen voor het bouwen van een veilig en warm nest. De laatste kraai tenslotte werd bij de opening van het jachtseizoen al getroffen door een schot hagel, waarmee de bewijsvoering voor César's mediamieke gaven al meteen mank ging. Afgezien van het kersttoernooi krijgen we nu rust, zowel op het schaak- als het voetbalfront. Alle gelegenheid dus om ons moed in te praten, alvast een hoge borst op te zetten of wonden te likken. Al doende; prettige feestdagen, prettige jaarwisseling en een gelukkig nieuw jaar allemaal!

Als in 'n walm van olieballen

*'t oude jaar ten einde taant,
en de keukenmeiden gillen,
komt de ari in de maand.*

*Janu eerst en daarna febru
met hun karrevrachten kou,
daarvan krijgt een mensenleven
op den duur toch wel een knauw.*

*In december wordt tenminste
af en toe nog 's flink gekaand,
maar mijn God, waarvoor is 't nodig
steeds die ari in de maand.*

C. Buddingh'

STUKKENJAGERS-AGENDA

INTERN

17 december	Stukkenjagers Open, ronde 5
24 december	geen clubavond
31 december	geen clubavond
7 januari	Nieuwjaarsborrel (vanaf 18.45 uur) + Stukkenjagers Open, ronde 6
14 januari	Groepen, 3 ^e ronde tweede cyclus
21 januari	Groepen (alleen 4 ^e ronde B), rapidavond + inhalen/vooruitspelen A, C en D
28 januari	Stukkenjagers Open, ronde 6

EXTERN

31 januari, 6 maart, 27 maart, 17 april en 15 mei (SJ 1, 2, 3)
Avondcompetitie 2003-2004: in principe in de tweede week voor de NBSB-datum.

TOERNOOIEN

Het Eksakt Kersttoernooi vindt dit jaar plaats op zondag 28 december. Over de toekomst van het Eksakt Weekendtoernooi wordt onderhandeld. Het Stukkenjagers Open beslaat dit jaar 11 rondes op woensdagavond. De resterende data: 17 december, 7 januari, 28 januari, 18 februari, 10 maart, 31 maart, 14 april.

STUKKENJAGERS-INFO

Opgericht: September 1973
Speellokaal: Grand Café Restaurant De Beurs, Heuvelring 120, Tilburg, 013-5448606.
Interne competitie: Elke woensdagavond vanaf 20.00 uur
Externe competitie: 1 x per 4 weken op zaterdagmiddag, 13.00 uur
Evenementen: Eksakt Kersttoernooi, Eksakt Weekendtoernooi, SJ Open
Contributie: 67 euro per seizoen. Overmaken op giro 387977, ten name van penningmeester Stukkenjagers, Tilburg.

Bestuur: Ruud Feelders (voorzitter, 013-5713682, r.feelders@compaqnet.nl), Andries Deliën (secretaris, 013-5182286, andriesdelien@hetnet.nl), John Greunsvan (penningmeester, 013-5431860, jgreunsvan@freeler.nl), César Becx (competitie leider, 013-5354897/ 0161-457320w, c.becx@home.nl)

Materiaalbeheer: Andries Deliën

Clubblad: De Stukkenjager verschijnt minimaal 9 keer per jaar, steeds op de woensdag na een ronde van de externe competitie. Kopij inleveren uiterlijk op maandagavond na de externe competitie bij Theo Mulder, Noordstraat 115 of 117, 5038 EH Tilburg, 013-5362195, mulder02@zonnet.nl
Daarnaast ten behoeve van de digitale versie ook graag alle kopij naar c.becx@home.nl

Website: www.stukkenjagers wordt beheerd door Mark Huizer. Contact via webmaster@stukkenjagers.nl

Eksakt Uitzendbureau en S.V. De Stukkenjagers organiseren op zondag 28 december 2003 het traditionele en oergezellige

EKSAKT-KERSTTOERNOOI

WAAR?

Het toernooi wordt gehouden in het sfeervolle clublokaal van De Stukkenjagers, Grand Café Restaurant **De Beurs**, Heuvelring 120, Tilburg, 013-5448606 (pal naast de Heuvelse Kerk, circa 8 minuten lopen vanaf Tilburg NS).

AANVANG

Aanvang eerste ronde 11.15 uur. Alle deelnemers dienen **uiterlijk om 10.50 uur aanwezig** te zijn. De prijsuitreiking zal om 17.30 uur plaatsvinden.

INSCHRIJVING

Aanmelden bij César Becx, 013-5354897, c.becx@home.nl. Het is niet waarschijnlijk dat er op de dag zelf nog plaatsen over zijn. Er wordt gespeeld in twee categorieën, naar speelsterkte. Geef bij inschrijving je speelsterkte en voorkeur voor categorie A (open) en B (max. 1900). In de laatste groep zullen ratingprijzen voor spelers tot 1650 zijn. Het inschrijfgeld à 7 euro moet voor aanvang aan de zaal voldaan worden.

SYSTEEM EN TEMPO

Er worden zeven ronden gespeeld volgens het Zwitsers systeem, waarbij je steeds speelt tegen iemand die in de voorafgaande ronden (ongeveer) evenveel punten heeft behaald. Elke speler krijgt 20 minuten per partij.

PRIJZENGELD

A-groep: 125 + Eksakt-wisselbeker, 80, 60, 35, 25, 15 euro

B-groep: 50, 25, 15, 10, 10 euro

Ratingprijzen tot 1650: 25, 15, 10, 10 en 10 euro

GRAND PRIX-CIRCUIT

Het toernooi telt mee voor het Grand Prix-klassement van de NBSB, categorie A

Uitslagen en standen

KNSB 1A

Groningen - Stukkenjagers 1	5,5-4,5
Philidor 1847 - Tal/DCG	8-2
Paul Keres - LSG 2	4,5-5,5
Unitas – BSG	7,5-2,5
Purmerend - Euwe	5-5

KNSB 3F

HWP 3 - Stukkenjagers 2	3,5-4,5
Charlois Europoort - S. Landau	6,5-1,5
Bergen op zoom - DSC 2	3-5
Overschie – Souburg	6,5-1,5
Dordrecht - Terneuzen	4-4

NBSB Promotie

OSV - Stukkenjagers 3	2,5-5,5
Eindhoven 3 – Baronie	0,5-7,5
De Pion 2 – HSC 2	4,5-3,5
D4 2 – Gardé	3-5
Combinatie - WLC	6-2

NBSB 2B

Philidor 1847	6	26
Groningen	6	25,5
Paul Keres	5	23
Purmerend	5	22,5
Unitas	4	21,5
LSG 2	4	19,5
Stukkenjagers 1	2	19
<u>Euwe</u>	<u>2</u>	<u>18</u>
BSG	2	14
Tal/DCG	0	11
<u>Charlois Europoort</u>	<u>8</u>	<u>21,5</u>
Stukkenjagers 2	8	20
Overschie	7	21,5
Dordrecht	5	19,5
DSC 2	5	18
HWP 3	3	16,5
Terneuzen	3	12,5
<u>Souburg</u>	<u>1</u>	<u>11</u>
Bergen op Zoom	0	12
S. Landau	0	7,5

Stukkenjagers 4 – De Pion 4 3,5-4,5
 De Wolstad 2 – Oude Toren 4-4
 Kentering - Rochade 1,5-6,5
 Dubbelschaak 2 – HMC 4 3-5

NBSB 3B

Stukkenjagers 5 – ZZICT 4 5-3
 Baronie 5 – D4 5 2,5-5,5
 Dongemond – Staunton 3 4,5-3,5
 Wasbord – Unk 2,5-5,5

NBSB 3C

Stukkenjagers 6 – De Wolstad 3 5-3
 DSC 2 – Rochade 3 7,5-0,5
 Schavo 2 – Waalwijk 5-3
 EGS 2 vrij

NBSB Avond 1B

Stukkenjagers A - Zandloper 4-0
 Schavo B - Dongemond 2-2
 HMC – Bergen op Zoom 2-2
 Rochade – Waalwijk 3-1

NBSB Avond 2C

Stukkenjagers B – De Wolstad B 2-2
 Combinatie – De Vrijpion 2,5-1,5
 Schijndel – Zwart Wit 1,5-2,5
 HSC B – Den Bosch Noord 4-0

NBSB-beker

Stukkenjagers (3) – Rochade 2,5-1,5

PROGRAMMA 31 JANUARI

Stukkenjagers 1 - Unitas
 Stukkenjagers 2 – Charlois Europoort
 Stukkenjagers 3 – Eindhoven 3
 HMC 4 - Stukkenjagers 4
 D4 5 - Stukkenjagers 5
 Waalwijk 2 - Stukkenjagers 6

PROGRAMMA AVONDTEAMS

di 20-1: Dongemond - Stukkenjagers A
 do 22-1: Zwart Wit - Stukkenjagers B

PROGRAMMA KNSB/NBSB-BEKER

Middelburg – Stukkenjagers 1 (in januari)
 Dubbelschaak 2 –Stukkenjagers 3

Overige externe data:
 6 maart, 27 maart, 17 april
 en 15 mei (SJ 1, 2, 3)

Baronie 7 24
 De Pion 2 7 18
 HSC 2 6 20
 Combinatie 5 17,5
 Gardé 5 17
 D4 2 2 14
 WLC 2 13
 OSV 2 13

Eindhoven 3 2 12
Stukkenjagers 3 2 11,5

De Pion 4 6 14,5
 HMC 4 5 13,5
 Oude Toren 4 12,5
 Rochade 3 14
 De Wolstad 2 3 12
 Dubbelschaak 2 2 12

Stukkenjagers 4 1 10
 Kentering 0 7,5

Stukkenjagers 5 6 16

D4 5 6 15,5
 Dongemond 4 15
 UNK 4 13,5
 Wasbord 2 12,5
 ZZICT 4 2 9
 Staunton 3 0 8
 Baronie 5 0 6,5

Schavo 2 3-6 14,5

Stukkenjagers 6 3-4 14

Waalwijk 2 2-2 9,5
 Rochade 3 2-2 6,5
 DSC 2 3-2 12,5
 De Wolstad 2 3-2 11
 EGS 2 2-0 4

Stukkenjagers A 5 8,5

BSV 5 8,5
 HMC 4 6,5
 Schavo B 3 7
 Dongemond 3 6
 Rochade 2 5
 Waalwijk 1 4
 Zandloper 1 2,5

Combinatie 6 10,5

HSC B 5 9,5

Stukkenjagers B 5 8

De Wolstad B 4 8
 De Vrijpion 2 6
 Zwart Wit 2 3
 Schijndel 0 2,5
 Den Bosch Noord 0 0,5

De wedstrijdformulieren

Groningen – Stukkenjagers 1 5,5-4,5

Het Witte Paard 3 – Stukkenjagers 2 3,5-4,5

S. Tiviakov (2608) – César Becx	1-0	Mark Huizer - H. van de Wynkele (1900)	0-1	
Y. Visser (2455) – Maurice Peek	rem	N.O. - F. Snijders		0-1R
E. Hoeksema (2370) – Herman Grooten	0-1	Erik Dignum - C. Dubbeldam (1876)	1-0	
G. Ligterink (2391) – Maarten Strijbos	1-0	John Greunsven – T. Lammens (1915)	rem	
T. Lanchava (2318) – Gerben Veltkamp	0-1	Fré Hoogendoorn - A. den Hamer (1885)	1-0	
L. van Kooten (2244) – Bianca Muhren	rem	Karel Storm - H de Ridder (1864)	1-0	
D. Brandenburg (2186) – Cor van Dongen	rem	Gertjan Thomassen - J Gommers (1845)	1-0	
J. Houtman (2160) – Petra Schuurman	0-1	Toon Mentink – J. de Zwart (1900)	0-1	
J. Wempe (2206) – Mark Clijsen	0-1			
F. Rietman (1988) – Ruud Feelders		1-0		
OSV – Stukkenjagers 3	2,5-5,5	Stukkenjagers 4 – De Pion 4	3,5-4,5	
N. Schouten (2179) – Ard van Beek	rem	Ivar Heine - R. van der Weegen (1441)	1-0	
P. van Deursen (2100) – Lex Karstens	1-0	Sander Funk - J. Kuijpers (1662)	0-1	
J. Cox (2005) – Reinier Jaquet	0-1	Oscar van Ewijk - S. Colijn (1594)	rem	
B. Stam (1894) - Kienfong Lie Kwie	0-1	Mark van de Berg - W. de Koning (1638)	0-1	
P. Snoek (1941) – Frank Dujardin	0-1	Emiel Bouwens - N.H. Cheng (1718*)	0-1	
P. de Louw (1763) – Willem Spoeltman	1-0	Arend-Jan Meerwijk - B. Peeters (1560)	0-1	
C. Broekkamp (1848) - Marion Adriaans	0-1	Bob Gallucci - F. Peeters (1693)	1-0	
J. Hartendorp (1726) – Jim Stada	0-1	Dennis Slegers - M. Mathon (1625)		1-0
Stukkenjagers 5 – ZZICT 4	5-3	Stukkenjagers 6 – De Wolstad 3	5-3	
Andries Deliën – C. van Gils (1828)		0-1 Luuk Koelman – B. van Kuijk (1707)		1-0
Nicolaas Veltman – N.O.	1-0R	Peter Buitenhuis – W. Kimman (1814)	1-0	
Kees Gelens – T. Dingemans (1568)	0-1	Guus Vermeulen – A. Mutsaers (1866)	1-0	
Dirk Hiemstra – J. Twiss (1508)	1-0	Marcel Rispens – E. de Gier (1448*)	0-1	
Peter Ansems – J. van de Broek (1440)	0-1	Theo Mulder – F. van de Zande (1615)	0-1	
Maarten Heller – V. de Bruin (1391*)	1-0	Guus van Heck – K. Bulle (1645)	0-1	
Jan van den Dries – J. de Gardeijn (1381)	1-0	Niko van der Wal – R. Leurs (1416)		1-0
Leo van Gelder – H. Sommer (1207*)	1-0	Geertjan ten Hacken – N.O.	1-0R	
Stukkenjagers A – Zandloper	4-0	Stukkenjagers B – De Wolstad B	2-2	
Cor van Dongen - M. Mulder (1641*)	1-0	Emiel Bouwens – A. Mutsaers (1866)	rem	
John Greunsven – C. Brouwers	1-0	Arend-Jan Meerwijk – H. Thönissen (1670)	rem	
Kienfong Lie Kwie - H. Vennix (1613)	1-0	Ivar Heine – M. Werkhoven (1664)	1-0	
Reinier Jaquet – F. Wittebol (1551)		1-0 Mark van den Berg – P. v Duijnhoven (1724)	0-1	

Drie keer niks

Meer dan 6 uur reizen, dat stond de meesten van ons te wachten voor de wedstrijd tegen Groningen afgelopen zaterdag. En dat alles voor wederom 0 matchpunten... 'Volgend jaar toch maar de zuidelijke poule', was de terechte opmerking van onze teamleider na de wedstrijd! Dan is dat verrekte HMC Calder eruit en hebben we weer kans op promotie (een paar jaar geleden had ik nooit verwacht dat ik dat ooit zou zeggen). Maar dit jaar moeten we ons eerst maar zien te handhaven! Natuurlijk moet dat geen probleem zijn, aangezien we elke wedstrijd aanzienlijke winstkansen hebben gehad. Zelfs tegen dit Groningen, dat met Tiviakov en Lanchava op de proppen kwam! Dit betekende trouwens dus wel dat ze ons serieus namen; hun bord 1-speler van zaterdag had dit seizoen nog niet eerder gespeeld. Na ongeveer 3 uur zag het er niet zo goed voor ons uit; César mocht het met wit tegen 'solid Tivi' opnemen, die toch wel weer bewees dat hij meer dan alleen 'solid' is. César had een goede partij gespeeld, maar Sergey was toch een maatje te groot. Herman had op 3 een uitstekende partij gespeeld tegen Hoeksema. Toen hij op het einde kon kiezen tussen een loperoffer en een stille zet om de partij af te maken, koos hij voor het laatste, waarna zijn tegenstander het gelijk voor gezien hield (*zie verderop in het clubblad*). Maarten kwam 20 minuten te laat door een vertraging tussen Venlo en Nijmegen (van Venlo naar Groningen en terug op één dag!) en spaarde zijn tegenstander Ligterink op 4 door niet al zijn verdedigingskwaliteiten uit de kast te halen. Gerben had op 5 een erg gecompliceerde en rommelige stelling tegen Tea Lanchava. Gerben had zijn koning in het midden staan maar had heel veel tegenspel, wat helaas niet genoeg was. De tussenstand was nu 3-1 voor Groningen, maar dat veranderde snel toen Maurice vanuit een slechtere stelling het hoofd koel hield tegen Yge Visser op 2 en keurig remise maakte. Echter was de situatie voor ons nog steeds niet prettig; 3.5-1.5 met een verloren stelling op 6 bij ondergetekende en dan zouden er op de laatste vier bordens slechts twee halfjes nodig zijn van Groninger kant, wat leek te gaan lukken. Toen gebeurde er iets bizars op mijn bord. Ik had mijn tijdnoed overleefd en had in mijn stelling met twee pionnen minder slechts één kans om niet te verliezen. En mijn nietsvermoedende tegenstander Van Kooten traptte op zet

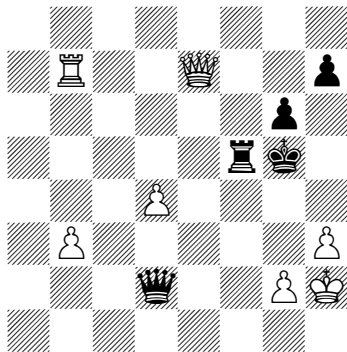
42, met dus meer dan een uur op de klok, met beide benen in mijn stappenmethode-truc met een dolle dame! Zie diagram onderaan. Dit leek de omslag in de wedstrijd, het stond 4-2 en alle borden leken de goede kant op te gaan. Petra won op 8 al snel van ex 2400-speler Houtman toen ze in het eindspel het initiatief kreeg. Cor had op 7 een iets beter dubbeltoreneindspel, dat wel remise leek. Maar Cor probeerde het uiteraard nog tegen de snel opgeklimmen 16-jarige Daan Brandenburg. Mark had een goede maar ingewikkelde stelling tegen Joost Wempe waarover ik steeds wisselende berichten hoorde en Ruud stond beter tegen de ook nog jonge en dus niet te onderschatten Frits Rietman. Er werd vanuit het Groninger kamp al gespeculeerd over een 5-5 stand maar dat hadden wij toch niet in gedachten! Césars voorspelling van een overwinning (en ook het kampioenschap, al leek dit laatste iets minder geloofwaardig) leek uit te komen. Cor kon niet verder komen en berustte in remise. Ondertussen stond Mark gewonnen en stond Ruud een vrije a-pion voor in het eindspel. Zijn tegenstander had echter wel de sterke combinatie toren/loper en dit deed Ruud de das om.... hij was zó gefocust op winnen (en toch wel enigszins vermoeid na 6 uur spelen) dat hij zich midden op het bord mat liet zetten. Vervolgens zette Mark zijn tegenstander netjes mat en kwam er pas een kwartier na het einde van zijn partij achter dat we verloren hadden ('We hebben toch 5-5 gespeeld?!')

We hebben ons in ieder geval kranig geweerd en laten zien dat iedereen nog steeds rekening met ons moet houden, niet voor het kampioenschap maar nog wel voor een hoge klassering!

De terugweg ging in groepen; Ruud, Cor, Mark en César gingen terug naar Tilburg met de auto en zouden nog bij de Griek gaan eten, ik ben benieuwd of ze daar nog binnen zijn gelaten, want eerder dan elf uur zullen ze daar niet aangekomen zijn! De rest ging terug met de trein, waar Petra ons onder het genot van een frietje met hamburger/kroket Georgisch pokeren (of jokeren, daar was ze niet helemaal uit) heeft geleerd. Uitgeput kwam iedereen weer thuis; gelukkig is de volgende wedstrijd weer in Tilburg, want dit was drie keer niks; de uitslag, het eten en de lange reis.

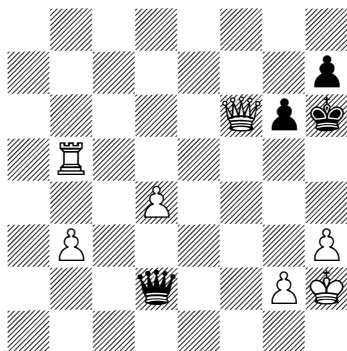
Bianca

L. van Kooten – B. Muhren, stelling na 40.De7+

Ik zag hier dat mijn stelling er hopeloos uit zag (dit had ik trouwens eerder ook wel door). Ik speelde echter nog even door want met nog een minuutje op de klok moest ik nog één zet doen voor de tijdcontrole en zag een onwijs smerige truc!

40... Tf6 en a tempo kwam hier: 41. Tb5+ Kh6 42. Dxf6???

42... Dxc2+ en hier had hij door dat hij erin was getuind. Uiteraard had elke andere zet gewonnen, bijvoorbeeld 42.Th5+ Kxh5 43. Dxf6

½-½

HWP 3 – Stukkenjagers 2 3,5-4,5

De ene topspeler op vakantie, spelers die helaas een paar dagen van tevoren blijken te moeten werken. Het kon niet op met de goede berichten voor het tweede team. Tegen HWP 3 (het op rating voorlaatste team van 3F) zou er eigenlijk dik gewonnen moeten worden om eventueel het voordeel van de bordpunten te hebben bij de beslissende ontmoetingen tegen Overschie en Charlois Europoort.

Maar het kan altijd erger. Zo is 's ochtends om 9 uur gebeld worden door de andere topspeler, die vertelt dat hij echt te ziek is om te spelen, verre van ideaal. Maar toch overkwam het ons, Wiebe, beterschap, al hoop ik dat je niet meer ziek bent als je dit leest. Verwoede pogingen om in elk geval nog met een volledig team aan te komen waren zinloos, en zo konden we beginnen aan de reis door wind en regen naar Sas van Gent, in de wetenschap dat we 1-0 achterstonden.

De wedstrijd zelf was stukken spannender dan verwacht en gehoopt. Een aantal borden kwam snel vrij goed te staan, maar een aantal andere borden had toch duidelijk nog een beetje hulp nodig.

Van een leien dakje ging het bij Fré (een Engels/Damegambiet opening, waar wit de hele partij strategisch beter stond en speelde), bij Karel (die met zwart in een Caro-Kann Panov een pion snoepte, nog ergens een kwaliteit won in een slagenwisseling en dat afrondde met een mataanval) en toch ook wel bij Gertjan, die uit een Fransoos vrolijk punten op de vijandelijke koning afschoot, de druk op de ketel wist te houden, en uiteindelijk in een totaal gewonnen eindspel terecht kwam.

Wat minder overtuigend ging het bij Erik, die de hele partij ongeveer een gelijke stelling had, op het einde weliswaar een pion won, maar naar mijn bescheiden mening nog een behoorlijk karwei voor de boeg had om een punt binnen te halen. Natuurlijk was dat Erik gelukt, daar heb ik het volste vertrouwen in, maar het vallen van de zwarte vlag op zet 40 scheelde toch heel wat energie.

Om de matchpunten binnen te halen voegde John er een halfje aan toe. In een interessante partij (o.a. met pionoffer om een stel paarden van zijn tegenstander in de stal vast te houden) heeft hij nooit verliesgevaar gekend, maar winnen zat er ook niet in.

De invaller op bord 8, Toon Mentink, speelde een lange, zeg maar gerust een heel lange partij. In het middenspel had hij het moeilijk, en naar eigen zeggen had hij in de tijdnoodfase op eeuwig schaak kunnen ingaan.

Helaas was de situatie op dat moment niet echt duidelijk zodat hij doorspeelde met een slechte stelling als resultaat. Kort voor het einde had hij wellicht beter naar een eindspel met toren en h-pion tegen loper kunnen afwikkelen. Nu ging het vrij geruisloos mat. Maar de overwinning was binnen, zij het dat het een erg kleine overwinning was, en we de koppositie op bordpunten kwijt zijn geraakt. De komende twee wedstrijden zal het erom gaan spannen, en hopelijk hebben we dan Peter en Wiebe weer in de gelederen.

O ja, mijn voornaamste bijdragen vandaag laten zich wel opsommen als: twee personen van Eindhoven naar Sas van Gent vice versa brengen, en het produceren van dit verhaal.

Mark Huizer

OSV – Stukkenjagers III, 4^e ronde promotieklasse 1a, 13 12-2003

De strijd van de nummer allerlaatst(wij) tegen de nummer voorlaatst.

Eindelijk weer eens een overwinning van het derde team. Omdat het tussen de oren niet zo goed zat, waren we vanwege het teambuilding-proces om kwart over elf (11.30 uur, Brabants kwartiertje) bij elkaar gekomen.

Ik krabbelde een teamopstelling op een bierviltje en schoof het bierviltje door naar links, om na op- en/of aanmerkingen de opstelling te wijzigen. Vervolgens werd het viltje doorgeschoven naar de volgende speler, en zo door tot iedereen zijn/haar zegje had gedaan. Uiteindelijk kwam er een opstelling uit de bus waar ik van tevoren op aan had willen sturen, maar nu was het tenminste op democratische wijze tot stand gekomen. De verschuivingen waren aanzienlijk. Ten opzichte van de oorspronkelijke opstelling was nummer 6 naar bord 2 doorgeschoven, op eigen verzoek! Zo ook nummer 3 gezakt naar bord 8; ook op eigen verzoek! De enige die tussendoor niet van plaats wisselde, was bord 1, Ard van Beek die zich grondig voorbereid had op de eerstebordspeler van OSV, de heer Schouten.

We hadden een invaller, namelijk Willem Spoeltman voor Toon Mentink, die op zijn beurt weer inviel in het tweede team... een tweede team dat desondanks met een man te kort naar Sas van Gent afreisde en met 4½ - 3½ won.

Door de ongelukkige programmering hadden we in de eerste drie ronden gespeeld tegen de huidige nummers 1, 2 en 3 van de ranglijst, en nu mochten we tegen de nummer voorlaatst (wij stonden natuurlijk stijf onderaan...), een wedstrijd om de rode lantaarn!

De wedstrijd begon boven verwachting goed. Na enkele zetten in de opening kreeg ik zoals gebruikelijk een kopje koffie aangeboden van mijn tegenstander en nog voordat ik de koffie ophad mocht ik ons eerste punt bijschrijven... Binnen een kwartier en binnen de zeven zetten gaf de tegenstander van Reinier (bord 3) op wegens stukverlies! Van de andere borden was uiteraard nog helemaal niets te zeggen.

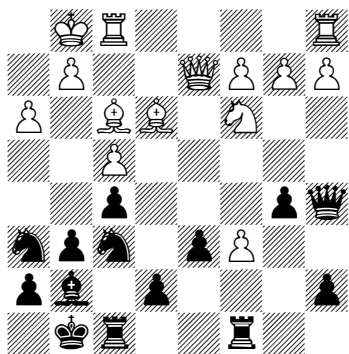
Even later begon zich duidelijkheid af te tekenen op de borden. Op bord 1 had Ard een licht voordelige stelling (volgens zichzelf; eerder andersom volgens enkele spelers van ons team) dus in potentie remise. Op bord 2 werd Lex langzaam in de verdediging gedrukt, dus dat zag er niet zo goed uit.

Op bord 4 zat ik tegenover Bart Stam, die begin jaren tachtig nog bij de Wolstad speelde, en reeds tweemaal hadden wij de degens gekruist. Bart (rating 1894, maar dit is veel hoger geweest) is een zeer sterk speler, een theoretikenaar bij uitstek (Lex zat op 2, om Bart te ontlopen!). Wij kenden elkaar dus en hij wist dat ik het liefste gambieten speelde en ook dat hij tactische stellingen moest zien te vermijden.

Voor mij was het zaak om zo snel mogelijk uit de theorieboeken te stappen en de stelling zo snel mogelijk te compliceren. Kortom, een botsing tussen verschillende speelstijlen, altijd de garantie voor een zware pot. De psychologische openingsfase was in mijn voordeel uitgekapt. Op de derde zet was Bart al uit de theorie en had ik reeds aanzienlijk tijdvoordeel, dat gaandeweg de partij steeds verder uitgroeide. De fysiek openingsslag had ik echter verloren. Het psychologisch voordeel gepaard aan tijdvoordeel was net genoeg om het stellingsnadeel te compenseren, dus misschien een halfje!

Op bord 5 had Willem inmiddels zijn tegenstander volkomen overspeeld, en het punt kon ieder moment binnengebracht worden! Een tussenstand van 2-0 in ons voordeel leek reëel. Op bord 6 had Frank vanuit het Frans een lichtelijk superieure stelling op het bord gekregen, dus dat zat ook wel goed. Op bord 7 had Marion een pionoffer gebracht, en had inmiddels de pion terugveroverd met licht initiatief. Een remise mocht hier wel verwacht worden (na drie halfjes in de rondes 1, 2 en 3!). En op bord 8 had Jim een stelling die nog niet zo goed te beoordelen was. Het zag er heel degelijk uit, maar Jim is normaal gesproken de remisekoning bij uitstek dus een zeker halfje en misschien wel wat meer....

Ik rookte mijn zoveelste sjekkie in het cafeetje toen Marion naar mij toekwam en mij toefluisterde dat ze inmiddels een pion had veroverd. Gauw naar haar bord toegelopen en inderdaad ze had een pion meer, maar de stelling was zodanig dat ze heel secuur zou moeten verdedigen. Ik zag allerlei tactische mogelijkheden voor haar tegenstander, dus ik kreeg het een beetje benauwd. Maar met een stalen gezicht en een bemoedigend glimlachje naar Marion ging ik naar het bord van Willem en kreeg bijna een hartwip. Willem had 25 grootmeesterzetten gedaan, een gewonnen stelling op het bord gebracht en met zijn 26^e zet een gruwelijke blunder gemaakt waardoor zijn tegenstander geforceerd een toren kon winnen, gevolgd door promotie van een voorheen zwakke pion... G..verde G..verde.. Gverde..! Lex stond inmiddels verloren. En Ard was helemaal niets opgeschoten.. Verdomme. Ik zag alweer de contouren van een onterechte nederlaag opdoemen. Er moest iets gebeuren! Niet is zo slecht voor het moreel in een team als een reeds geteld punt alsnog naar de tegenstander gaat. Ik verdiepte me in mijn stelling, en zag plotseling een zet die de stelling behoorlijk zou compliceren. Ziehier het volgende diagram: (vanuit zwart gezien, na de 17^e zet van wit)

Bart heeft de neiging om een aangeboden pion meteen te pakken, zeker als de tegenstander geen directe dreiging heeft. Verder heeft hij de neiging om bij het beoordelen van kandidaatzetten (dat zijn de zetten die in een bepaalde stelling in aanmerking komen om te worden gespeeld) alle mogelijke zetten één zet diep te bekijken, vervolgens de 'beste zetten' twee zetten diep te bekijken, dan vervolgens de kansrijkste mogelijkheden drie zetten diep, etcetera. Maar krijgt hij bij zet één al een gunstige stelling, dan is die zet de beste en bekijkt hij geen andere zetten meer...

In deze stelling speelde ik natuurlijk 17. ... e7- e5! Ik was er heilig van overtuigd, dat Bart 18. Dd2 x d6 zou spelen. Voor een speler als Bart komt er geen andere zet in aanmerking als Dd2 x d6. Tevreden leunde ik achterover, en keek nogmaals naar de stelling. Wat zou ik spelen als ik wit had? Even kijken: f4 x e5 lijkt logisch want.... dat wint een stuk! Paardje h6 tweemaal aangevallen, en paardje f6 staat in....Dit is een combinatie van Stap 1 als ik me niet vergis. Verdomme, geef ik de partij nog weg ook.

Om mijzelf een houding te geven en mijn tegenstander door mijn gedrag niet te laten merken dat ik een gruwelijke blunder gemaakt had stond ik op om met mijn handen in de broekzakken relaxed door de speelzaal te lopen. Hier en daar bij de borden kijken, glimlachen, een woordje hier, enee woordje daar, dan Reinier vertellen dat ik mijn stelling had verkloot, maar met zo'n glimlach op mijn gezicht en de opmerking dat hij in die stelling waarschijnlijk toch Dd2 x d6 zou spelen, dat Reinier zei: "Als je hem zo goed kent, dan zal hij dat wel spelen."

Er waren inmiddels alweer 10 minuten verstreken en ik begon zelf ook weer hoop te koesteren. Immers, als je stukwinst ziet, dan wacht je geen 10 minuten voordat je de winnende zet uitvoert, dan voer je de zet meteen uit...

Op bord 6 was inmiddels een klein wonder gebeurd: De OSV-er had torenwinst niet gezien en er was nu een stand op het bord waarbij Willem weer tegenstand kon bieden, hoewel hij nog steeds verloren stond....

Bart voerde een zet uit, ik wandelde langzaam naar het bord... en gelukkig: Dd2 x d6. Opluchting. In zo'n stelling voel ik me als een vis in het water. De volgende zetten (niet eens de beste trouwens) speelde ik a tempo om het psychologisch moment optimaal te benutten:

18., e5 – e 4 19. Lf3 - e2, Ph6 – f7 (19., a6 is beter) 20. Dd6 - c5, Pf6 – d7! (spelen met vuur!) 21. Dc5 - d7?? (20. D x b5 en ik word alsnog geplet door Bart!...) Ook deze psychologische fase was in mijn voordeel verlopen.

21.., Pd7 - b8! 22. Pc3 x b5, Pb8 x c6 23. De7-e6, Pc6- b4.

Op dit moment werd het weer even spannend. Willem had alsnog verloren, stand 1-1 en Ard had van Schouten (die nog maar 4 minuten op de klok had voor 8 zetten) een remiseaanbod gekregen en geaccepteerd, stand 1½ -1½ ; de partij van Lex was inmiddels hopeloos, dus ik mocht geen fout meer maken. De stand op de andere borden was vanwege de tijdnoodfase niet meer goed te beoordelen, hoewel Jim en Frank heel goed stonden, maar bij Marion kon het nog alle kanten op.

In mijn partij ging het verder met: 24. Le3 x a7, Tc8 x c2 25. Le2 - c4, Pb4 - d3 26. La7 - e3, Pd3 x b2 27. Lc4 - b3, Da5 x b5 28. Lb3 x c2, Db5 - e2 29. De6 - b3, Pb2 - d3 30. Le3 - a7, Lg7 x a1. Inmidels had Bart nog maar 5 minuten op de klok, en ik had tijd zat. Lex had inmiddels opgegeven, Frank gewonnen. We stonden dus met 2½ – 2½ gelijk. Wat er op de resterende borden aan de hand was kon ik niet meer beoordelen.

Bart probeert nu te ontsnappen naar een eindspel omdat hij nog weet dat het eindspel zowat mijn zwakste punt is in het schaken. 31. Lc2 x d3, e4 x d3 32. Tf1 x a1, Tf8 - c8 33. Db3 - d1, De2 - b2, 34 Ta1 - b2, Db2 x a2 35. La7 - d4, d3 - d2 en nu ontstaat er toch nog een hele leuke stelling: 36. Tb1 - b2, Tc8 - c1!

Hier had Bart kunnen opgeven, maar hij speelde nog 37. Tb2 - b8 +, Pf7 - d8 38. Tb8 x d8 Kg8 - f7 en met nog een minuut op de klok gaf hij op.

Ard sloeg mijn schouders zowat aan flarden wegens de overwinning (Hij had me al twee weken lang aan zitten te praten dat er in ons team maar één speler in aanmerking kwam om Bart Stam aan te pakken, en ik had me inderdaad laten overtuigen) en terwijl ik de 3½ - 3½ opschreef, kreeg ik te horen: "We zijn er! Marion heeft ook gewonnen." (Dit kwam van Reinier)

Tegelijkertijd zei Frank: "Jim heeft ook gewonnen!" In dezelfde minuut waren de drie resterende partijen door ons gewonnen! Wie de 4½, dus de winst, binnenhaalde, Marion of ik, weet ik niet; we zullen het waarschijnlijk ook nooit weten. Jim maakte in ieder geval de 5½ vol.

Dankzij een tip van Willem was hij voor het eerst dit seizoen niet in tijdnood gekomen, zijn tegenstander echter wél! Bedankt Willem.

Dit was een puike teamprestatie! Het wij-gevoel vierde hoogtij, en ook Willem zei ondanks de lullige nederlaag dat hij een gezellige middag gehad heeft. We staan nog wel laatste op bordpunten, maar we hebben gezelschap van vier clubs, alle met twee wedstrijdpunten. WLC, D4 2 en OSV hebben 13 bordpunten, Eindhoven 3 heeft 12 bordpunten, en Stukkenjagers 3 heeft 11½ bordpunt.

Onze volgende wedstrijd op 31 januari is tegen Eindhoven 3. De subtitel van het volgende verlag van het derde is dus al bekend: We moeten voor de tweede achtereenvolgende keer tegen de nummer voorlaatst van de ranglijst...

Proficiat, derde team, bedankt en vooral dank aan onze Mascotte (neen, geen sigarettenvloeijsje) en bedankt Toon, we hebben je gemist. De volgende keer ben je er natuurlijk gewoon weer bij.

Dit stuk kwam tot stand met medewerking van Ard, Lex, Reinier, Frank, Willem, Marion, Jim, Maaïke en ondanks afwezigheid; ook Toon.

Groeten, Kien

Het vierde wacht op lente

Waar we buiten nog wachten op de eerste sneeuwvlokken, hopen we voor de externe competitie dat de lente niet meer lang op zich laat wachten. Afgelopen zaterdag werden we flink te grazen genomen door een aantal ice-tea slurpende mannekens die de puberteit nog moeten doormaken. Gelukkig geen puistjes zoals bij Idols, maar wel genoeg schaakintelligentie om ons naar de kelder van ranglijst te spelen. Hier en daar was er wel een lichtpuntje, zoals Ivar die zijn eerste externe partij won door een effectieve combinatie die tenminste een stuk zou winnen. Ongeveer tegelijkertijd blunderde Mark nadat hij lange tijd zeer goed zoniet gewonnen had gestaan. Emiel en Arend-Jan verloren daarna, zonder overigens slecht gespeeld te hebben, maar het zat er gewoon niet in. Met name Arend-Jan lijkt de laatste tijd wat geluk te ontberen. Bob en Dennis mochten tegen de oudjes van De Pion de stand weer gelijk trekken. Bij Bob gebeurde dat regelmatig na een degelijke partij. Dennis wist op uitgekookte (of gelukkige) wijze mat te geven na een aantal pionnen achtergestaan te hebben. Sander stond symbool voor wat er zaterdag op de borden gebeurde. Hij verloor vroeg in de partij onnodig een stuk, wist de partij volledig te keren en om het moment dat zelfs winst in het verzier lag blunderde hij weer iets weg. Ik was (alweer) als laatste bezig en moest een verloren eindspel met lamme loperd tegen paard omtoveren in winst. Gelukkig heeft de jeugd nog niet gehoord van een lamme loperd tegen paard-eindspelen, maar winnen lukte mij niet. Remise en dus verlies van het jeugdteam van De Pion. Het môt volgende keer dus beter!

Oscar

Stukkenjagers 5 wint ook van ZZICT 4

Zonder twee vaste krachten, Paul Pollen en Cees Zoontjens waren verhinderd, moest het vijfde aantreden tegen het Bredase ZZICT. Echter in Dirk Hiemstra en inmiddels 'vaste invaller' Leo van Gelder hadden we waardige vervangers gevonden, naar later bleek, want de ongeslagen status en de eerste plaats in de poule werden zonder al te veel moeite

vastgehouden. 5-3 lijkt wel nipt, maar het had minimaal 6-2 moeten zijn (Peter!) en eigenlijk 7-1 (Kees!), terwijl 8-0 ook zelfs mogelijk was (Andries!).

ZZICT is een club waar alles om de eerste twee teams draait en de rest, dus ook het vierde, hangt er dan maar een beetje bij. Zo had ZZICT 4 de eerste ronde al eens met 8-0 verloren, mede doordat ze maar met vijf man konden aantreden. Dat was tegen ons niet het geval: ze waren maar liefst met 7 personen naar De Beurs gekomen! **Nicolaas Veltman** die gebukt gaat onder een fikse vormcrisis offerde niet zijn dame of zijn toren, maar zichzelf, en beleefde de rest van de middag als toeschouwer en glazenophaler (hij toonde zich een prima vervanger van César!). De reglementaire overwinning van 'opa' betekende een welkome **1-0** voorsprong.

Leo van Gelder maakte daar vrij snel **2-0** van!

"In mijn nieuwe opening begreep ik al snel dat mijn tegenstander die opening heel goed kende. Dat wordt een hele klui, dacht ik, maar op de achtste zet speelde hij Pa5! Dat paard bleef daar triest en alleen achter. Vier zetten daarna moest dat paard op stal. Na mijn 14^e zet kon hij een dubbele dreiging niet pareren. Hij koos voor de slechte voortzetting, waarna zijn op stal staande paard gezelschap kreeg van de dame!"

Maarten Heller had een snelle partij, dat wil zeggen dat de stukken als rijpe appelen van het bord vlogen. Terwijl overal de borden nog vol stonden met stukken waren Maarten en zijn jeugdige tegenstander al aan het eindspel begonnen. Daarin moest Maarten nog goed uitkijken, maar dat deed hij, terwijl zijn tegenstander uiteindelijk een tactische wending overzag, waardoor hij een pion en de partij verloor: **3-0!**

Dirk Hiemstra, die nu in het 1^e, het 2^e en het 5^e heeft gespeeld, bracht ons op **4-0**.

"Het was een rustig opgezette partij na d4-d5 en c4-Pc6. Ik pakte de half-open c-lijn met druk tegen c7. Daarna kwam ik met de breekzet 26 d5, waarna ik een knol won en gewonnen kwam te staan. Je hebt je niet van de wijs laten brengen, was het compliment nadien." Elders in dit clubblad heeft Dirk zijn partij geanalyseerd.

Kees Gelens leek toen minimaal het benodigde halfje binnen te gaan brengen, maar verloor verrassend: **4-1!** "Het was een Spaanse opening met van weerszijden wat plaagzetjes. De tegenstander begon een koningsaanval met zijn pionnen en ik kon de zaak aanvankelijk goed dichthouden. Had het ook dicht moeten houden, maar probeerde met de dame zijn stelling binnen te komen, wat me een pion kostte. Ik ondersteunde de aanval met een paard; daarna pakte ik té snel met mijn toren een pion en kreeg ik een schaakje met paardverlies te verwerken. Vervolgens werd mijn dame aangevallen met niet meer te verdedigen matbeelden."

Zou **Andries Deliën** dan het halfje binnenbrengen? Nee, Andries verloor ook: **4-2!** Hij zat de hele middag al niet lekker in zijn vel. Vele irritaties nekten hem.

"Verdiend verloren! Laat ik daarmee beginnen. Toch veel kleine irritaties die je spel beïnvloeden. Lichtelijk geïrriteerd thuisfront, omdat je gaat schaken op de dag dat de tweeling jarig is, een tegenstander die te laat komt, snel gaat spelen (het Charles Eekelaar-effect, voor Schavo-kenners). Zetwisseling, gedrongen staan, terugkomen in een spannend gevecht, omstanders die staan te kletsen, veel te dicht met hun dikke buik tegen het bord hangen en in tijdnood het remisepunt laten glippen. Ik heb het gehad voor vanmiddag. Pilsje pakken en gaan opruimen. Maar toch: ik ben blij dat ik een Stukkenjager ben. Kan dat toch niet missen. Tot mijn 80^e blijf ik spelen!"

Als dan niemand dat beslissende halfje inbrengt, dan doe ik het zelf maar, dacht teamleider **Jan van den Dries: 5-2**. "Ik had een tegenstander die zeer beleefd was, niet irritant, maar ook totaal niet ondernemend. Hij had wit, maar liet het initiatief geheel aan mij. Dat was even wennen: met zwart spelen alsof je wit hebt. Het duurde lang voor ik de man op de knieën had. Op het laatst maakte ik nog een bijna beslissend foutje, waardoor hij na mijn promotie eveneens kon promoveren. Maar ik kon de dames afruilen en opnieuw promoveren, waarna het kat-in-het-bakkie was en de derde overwinning op rij voor ons team een feit."

Peter Ansems was als laatste aan het zwoegen en alle omstanders dromden rond zijn bord samen. Het was een kansrijke stelling, dus 6-2 lag in het verschiep, maar Peter maakte een beslissende fout en verloor zijn dame en de partij: **5-3**.

Bezweek hij onder de druk dat alle ogen op hem gericht waren? We weten het niet, maar laten hem zelf aan het woord. "Nadat mijn tegenstander reeds voor aanvang van de partij bij zijn zoektocht naar ons clublokaal (Voskens?) het spoor bijster was geraakt en daardoor verlaat aan het bord plaatsnam, was het na bijna vier uur strijd mijn beurt om het spoor bijster te raken. Tijdens een zeer hoopgevende koningsvleugelaanval dacht ik middels een 'dame-offer' de partij definitief naar mij toe te trekken. Helaas bestaat er ook nog zo iets als 'in de goede volgorde'. Deze was niet goed, waarna ik mijn opponent de hand schudde en de winnaarsbokaal (gevuld met Triple) aanbod."

P.S. Ik meende een lichte vorm van leedvermaak te bespeuren bij de teamleider, maar dat zal ik me wel hebben ingebeeld, want zo iets is deze schaakgoeroe uiteraard vreemd!"

Tot 31 januari 2004 moet het vijfde geduld hebben (een soort winterstop dus!). Dan moeten we naar onze concurrenten van D4 uit Oosterhout en weten we pas echt of de ons toegedichte kampioensansen reëel zijn (en Peter kan dan revanche nemen: op zichzelf vooral!).

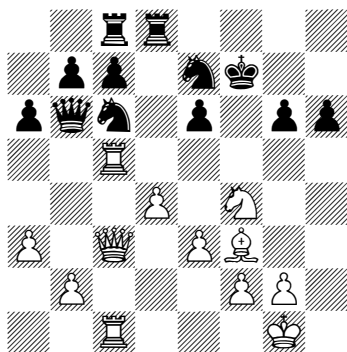
Jan van den Dries

Zaterdag 13 december viel ik in bij SJ 5. Op straffe van verwijdering van de schaakclub ingeval ik niet zou winnen, nam ik plaats. Geen nood, Cesar; poule C behoudt in 2004 ook weer een even aantal spelers.

Wit: D. Hiemstra Zwart: J. Twiss NBSB 2^e klasse bord 4

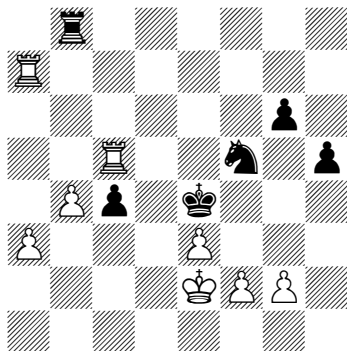
Tsjichorin

1. d4 d5 2. c4 Pc6 (na 10 minuten denken) 3. Pf3 Lg4 4. e3?! (cd5:) e6 5. cd5: Dd5:?! 6. Pc3 Da5 7. Ld2 Dh5 8. Le2 a6 9. Tc1 Lb4 10. h3 Pge7 11. Pe4! (het begin van een gedwongen afruil waarna ik goed kwam te staan) 11.Ld2:+ 12. Dd2: Lf3: 13. Lf3: Db5 14. Tc5 Db6 15. 0-0 0-0 16. Tfc1 Tc8 17. a3 Td8 18. Dc2 Pd5 19. Pg5 g6 20. h4 h6 21. Ph3 Pde7! 22. h5 Kg7 23. hg6: hg6: 24. Pf4 (mijn stukken staan optimaal en zwarts pionnenstructuur is gelijk een gatenkaas) 24. ... Kf6 25. Dc3! (dreigt met d5 de partij te beslissen tevens bind ik de koning aan het veld g7. Zwart staat zeer slecht) 25. ... Kf7

26. d5!! ed5: 27. Pd5: Pd5: 28. Ld5+ (nu komt het nut van Dc3 ook boven drijven, zwart moet een kwal geven anders volgt Lc6: en de partij wordt snel beslist). 28... Td5: 29. Td5: Pe7 30. Td7 c5? 31. De5 Df6 32. Df6: Kf6: 33. Tb7: Tc6 34. Kf1 Pf5 35. Ta7 h5 36. Tc4 Ke5 37. Ta4 Td6 38. Ke2 Tb6 39. b4 c4 40. T4a6: Tb8 41. Ta5+ Ke4?? 42. Tc5 (f3 was mat in 1; ik besloot zwart zelf mat te zetten want straks zegt de zwartspeler nog, "ik maakte een blunder met Ke4".) Zwart gaf op. Hij kan nog 42.... Pe3: 43. fe3: Te8 spelen. Dan volgt 44. T7a5 Td8 45. Tc4+ Td4 en 45. Td4:++.

Na afloop gaf dhr. Twiss toe dat hij veel eerder had kunnen opgeven; hij had echter instructies om na 29. Td5: zo lang mogelijk door te schaken.

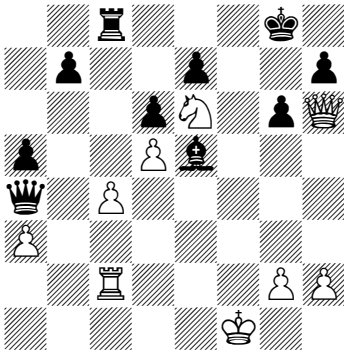

Ik verbruikte slechts 50 minuten en dhr. Twiss 110 minuten.

D. Hiemstra (☺)

Stukkenjagers 6 – De Wolstad 3 5-3

GertJan, tactisch op bord 8 gezet door onze captain, kon na een uur een reglementaire overwinning opeisen. Luuk op 1 wint in de opening via een tactisch intermezzo twee pionnen en houdt daar een eenvoudig gewonnen stelling aan over. Hij blijft alert en geeft geen tegenkansen meer weg. Ik krijg met zwart na een Siciliaanse opening de volgende stelling op het bord:

Wit speelt hier Pg5. Ik kan natuurlijk niet nemen op c2 , maar ik heb nog Tf8 Ke1 (op andere zetten gaat wit mat) Tf7. Nu speelde wit Tf2. Als ik neem op f2 ga ik mat, maar ik heb hier het venijnige Lc3.

Wit moet om mat te voorkomen Td2 spelen. Na Dc2 en Pf7: verdwenen alle stukken van het bord en hield ik, na een onnauwkeurigheid, een simpel gewonnen pionneindspel over. Ik begreep achteraf dat Pg5 wel wat onrust had veroorzaakt bij mijn teamgenoten.

Marcel komt in een DTT vs DTT stelling onder druk te staan. De matdreigingen kan hij pareren, maar hij kan niet voorkomen dat enkele van zijn pionnen verdwijnen. Als de stukken van het bord zijn resteert een verloren eindspel.

Niko speelt weer een goede partij. Hij kan afwikkelen naar een eindspel met twee verbonden vrijpionnen en een kwaliteit meer. De snel oprukkende pionnen kosten wit zijn paard waarna een stelling met al eerder genoemde vrijpionnen en een volle toren overblijft. Daar zag de Wolstedeling geen brood meer in.

Theo snapt zelf niet hoe hij heeft kunnen verliezen en eerlijk gezegd ik ook niet. Hij staat goed, wint een stuk,

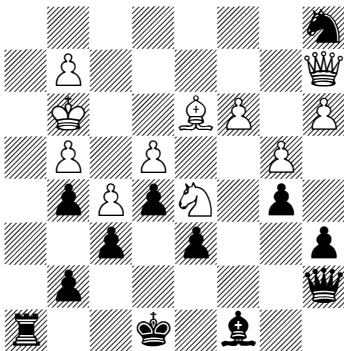
maar laat toe dat de witte dame en paard bij zijn koning op bezoek komen. In de analyse bleek dat wit meer tegenspel had dan Theo in eerste instantie vermoedde, maar toch een verrassende uitslag (zie partijfragment).

Peter op twee, ingewikkelde stelling met veel stukken op het bord. Na wat tactisch vuurwerk krijgt hij een dame tegen twee lopers op het bord. Als de vrijpion van zwart ook in de doos verdwijnt houdt de tegenstander het voor gezien en is Peter de matchwinnaar.

Guus speelde tegen Karin en krijgt een variant van het Frans op het bord waar hij niet echt blij mee was. Hij vergeet een tussenzetje in te lassen en belandt in een lastig eindspel. Op zet negenendertig gaat hij door zijn vlag in een bedenkelijke stelling.

Al met al een geslaagde kennismaking van ons team met De Beurs. Het was leuk om Inge, die lang in dit team heeft gespeeld, weer eens te zien.

Guus Vermeulen

Naschrift:

Dit was de stelling waar ik een stuk voor kwam of genoeg moest nemen met de kwaliteit. Ik koos voor Dg1 (Lb7 om dat verrekte paard te elimineren?, dan ben ik het paard kwijt) om na ...Kf3 Kd8, a4! Dd1s, Le2 Dxa4 tot de ontdekking te komen dat mijn dame buitenspel komt. Na Dd2 Dc2 (wanhoop), De3 was het uit. Ik bleef het gevoel houden dat het gewonnen moest zijn, maar in de analyse achteraf kwamen we er ook met de vereende krachten van vriend en vijand niet uit.

FRIIIIITZ!!!

Theo

The return of the French fries eating monster

Of hoe een 'b-team' gelijk speelde tegen Wolstad B

Wie dacht dat het leven van een 'teamkapitein' over rozen gaat, heeft het mis. Het is meer dan alleen met een NBSB-boekje rondzeulen dat natuurlijk in geen enkele jaszak past. Het is een leven van daadkracht en vernuft, weten wat de beste opstelling is en aanvoelen wanneer en hoe je het beste de edele taak van het schrijven van een wedstrijdverslag aan je collega-teamleden kunt delegeren. Immers, je wilt niet steeds zelf de pineut zijn. Helaas had iedereen deze keer een goede smoes.

Gelukkig bespaarde Mark me de vorige ronde veel moeite door zelf aan te bieden om het verslag te schrijven. Of ik daarmee achteraf zo blij moet zijn betwijfel ik. Overigens niet zozeer uit ontevredenheid met de pennenstreken van mijn beste kameraad, maar meer vanwege zijn ietwat te uitgebreide beschrijving van onze avonturen in het Brabantse boerenland. En dan heb ik het vooral over zijn beschrijving van mijn eetgewoonten op de wedstrijdavonden, die hij bovendien ook in verband wist te brengen met ons goede presteren. Een beschrijving die er ongeveer op neer kwam dat een frietetende Arend-Jan goed zou zijn voor de prestaties van het team. Kun je dan in het vervolg als verkozen talisman weigeren om jouw heilige missie te vervullen, namelijk het eten van friet? Ook als er genoeg redenen zijn omdat wel te doen, zoals het behoud van mijn goddelijke figuurtje en mijn beestachtige wasbord? Zoals ik al zei, het leven van een teamchef gaat niet altijd over rozen, oftewel de friettent om de hoek had er op de wedstrijddag weer een tevreden klant bij. Ook in het team zelf was al vroeg sprake van tevredenheid aangezien Ivar zijn tegenstander simpeltjes oprolde en Emiel de gevreesde Ad Mutsaers op remise hield. De overwinning leek aan de horizon te gloren, maar helaas, dat was slechts een luchtspiegeling. Mark verloor spijtig en mijn gepruts leverde een halve op. Een gelijkspel dus. De volgende ronde dan maar meer friet eten?

Arend-Jan Meerwijk

Virtualiteiten op het web

Het derde is volgens mij terecht bezig met een persboycot. De hoofdredacteur zit daarom in de komkommertijd en schrijft nu kwetsende stukjes over mijn virtuele schaakcapaciteiten in een virtueel team. Hij ziet het echte nieuws volledig over het hoofd. Volgens mij staan de Stukkenjagers al virtueel in de beklagdenbank.

Dit zijn de echte feiten.

Volkert van der G. is weer aan het procederen. Dit keer tegen een psychiater die hem het Asperger-syndroom toedichtte, een soort autisme met onvermogen tot sociaal meevoelen. Het zal Volkert een zorg zijn en op deze manier blijf je in vorm, zo pak je dat hulpverlenend gespuis aan.

Ook Fons S. heeft hierdoor geïnspireerd inmiddels zijn eigen tweesparenbeleid ontwikkeld (leuke woordspeling overigens). Hij mag in het kader van zijn therapie enkele onschuldige websites bezoeken. En daar was als een geschenk uit de hemel de topscorer aller tijden van De Stukkenjagers (leuke naam overigens). Nu nog even de psychiater en de bewaking om de tuin leiden. Hij vraagt een schaakbord en haalt in de bibliotheek de methode Van Wijgerden. De begeleiding is enthousiast, deze man werkt echt aan zijn genezing. Zijn nieuwe hobby wordt de basis van de aversietherapie. Het idee is even simpel als doeltreffend. De bedoeling is zijn erotische fantasieën te elimineren met de schaakopgaven uit Stap 1. Reciproke inhibitie middels aversieve stimulering. Als je overmand wordt door je libido moet je aan iets stuitends denken. Dit stuitende kan variëren van mat in elf, Balkenende, Willibrord Frequin tot je schoonmoeder, maar het mag ook een piepend krijtje, een verkeerde onderbroek, Patty Brard, Vanessa of een wortelkanaalbehandeling zijn. Voor Gretta Duisenberg mag dit vanzelfsprekend Luuk Koelman zijn, ere wie ere toekomt.

Fons S. kan zijn geluk niet op. Niemand heeft het door, even zappen naar de website van De Stukkenjagers om wat partijfragmenten door te nemen. En dan komen er nog 28 weken lang de verrukkelijkste jeugdfoto's langs en als de ledenlijst klopt is de kans op een vrouw in de topdertig minimaal. Als die Henk Krol nou maar zijn bek houdt want die nestbevuiler is vreemd bezig de laatste tijd.

En wat was ik onnozel toen ik mijn jeugdfoto opstuurde naar Cesar. Hij was nog wel van mijn communiefeestje. Daar zit ik als onbezoedeld knaapje tussen mijn dierbare familie, volkomend onwetend van waar dit toe zou leiden. Als mijn foto op internet verschijnt kunnen De Stukkenjagers een forse schadeclaim tegemoet zien.

Virtueel is de club nu failliet.

Toon M

Nieuwjaar bij De Beurs

Op woensdag 7 januari is de eerste clubavond van 2004 en onze gastheer De Beurs grijpt die gelegenheid aan om ons twee fustjes aan te bieden. Vanaf 18.45 uur zullen de Erdinger en Brand rijkelijk stromen als we elkaar Nieuwjaar wensen. Iets later op de avond zal ronde 6 van het Stukkenjagers Open worden gespeeld. Ook de 'externe' deelnemers zijn welkom om mee te drinken, zolang de voorraad strekt!

Moderniteiten

Steeds vaker zie ik stopwoordje Fritz in ons clubblad verschijnen. De zegen van de moderne tijd. Zo wist Cesar in zijn verslag te melden dat Bianca's partij (SJ - Philidor) het verdiende om door Fritz onder de loep genomen te

worden. "Het was een heksenketel", stond er. Simplistisch en ouderwets als ik ben: wordt er bedoeld een stelling met wederzijdse kansen of een onduidelijke stelling? Het klinkt als een partij die in het clubblad had kunnen staan; of is het naspelen ervan alleen maar voorbehouden aan spelers met de speelsterkte Fritz?

Is Fritz de huispsychiater van iedere schaker die na afloop de ideeën en gedragingen van de schaker naloop door de toegenomen complexiteit op het speelbord? "Meneer Fritz, ik kwam er aan het bord er niet uit; waar lag het aan?" Of wordt het nieuw werkwoord? Fritzen (Fritzte, gefritz, vanwege de aard van het beestje heeft de samensteller besloten om dit werkwoord op zwakke wijze te verbuigen. Desgewenst zal ondergetekende dit op een seminar verdedigen) = geen oordeel meer kunnen vellen zonder hulp van externe kracht. Een uitroep? FRITZ! Hulpkreet van schaker die ervan overtuigd is dat hij gewonnen staat, maar de partij uiteindelijk (vaak om onduidelijke redenen) verliest.

Voordat ik afdwaal; ik kan mij voorstellen dat men eerder de hulp van de schaker zelf inroept voor een simpel oordeel. Antwoordt Bianca: "Ja, ik weet zelf ook niet waar ik mee bezig ben, maar ik heb een halfje gescoord." Wat voor alternatief blijft er dan over: de thuisanalyse (persoonlijke noot: de charme van het spel).

Zelf ben ik de trotse bezitter van het boek *Schachtraining* van Suetin. Nergens een verwijzing gevonden naar meneer Fritz. De enige tip die je krijgt is om bij lastige stellingen zelf desnoods de hele nacht door varianten te onderzoeken. Doordringen in het wezen van de stelling! Uiteindelijk leidt dat tot een gevaarlijke conclusie van de grootmeester vervat in subtiele bewoordingen: dit nalaten leidt uiteindelijk tot een stagnatie in de ontwikkeling (lees: sommige schakers hechten meer waarde aan hun nachtrust dan aan de passie voor het schaakspel). Natuurlijk begrijp ik ook wel dat een zichzelf respecterende schaker niet achter kan blijven om een computer aan te schaffen. En natuurlijk is het zo dat de schaker ook het doel begrijpt van de moderne zegen. De computer verwerkt gegevens sneller en nauwkeuriger mits in de juiste vorm aangeleverd. Meneer Fritz, de huispsychiater, is dan de uitkomst.

Het enige wat dan nog ontbreekt, is de menselijkheid. "Hallo, heb je gewonnen?"

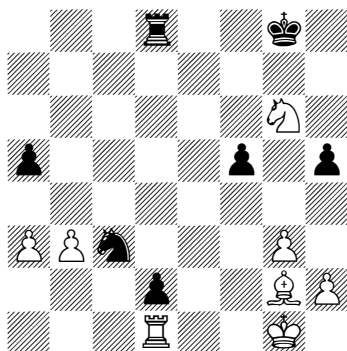
"Nee Fritz, ik kwam er niet uit!" "Ach, wel mijn vriend we lopen allemaal wel eens vast... zelfs ik, als er bug in mijn programma zit (even lachen)." Op dat moment baal je dat je de moker via ricardo.nl bent kwijtgeraakt. "Ach, het leven is nog niet zo zwaar; ik los het wel op."

En meneer Fritz laat je binnen enkele seconden zien hoe het had moeten gaan. Dan vraagt Fritz, "Care for a game?" Op slinkse wijze besluit je als antwoord de off-knop te gebruiken van de computer (toont je killersmentaliteit!). Geen nood, Fritz kent de emoties van een schaker als geen ander.

Want Fritz heeft immers een positief zelfbeeld. Hij is economischer dan een vrouw (hij verspilt geen energie aan discussies en is goedkoop in het onderhoud), anders dan een biertje (de volgende dag geen kater; hij werkt meteen ontzuenderend (je hebt mat in 13 gemist) en staat bovendien dichterbij God dan de Paus (de Paus bemoeit zich met de anticonceptieproblematiek, only God knows why!; Fritz erkent gewoon dat hij celibatair is.) Kortom, Fritz benadert voor menig mens de ideale partner! (Overigens is hij niet totaal een kamergeleerde, want hij heeft een ander interessegebied. Hij volgt de ontwikkelingen op het gebied van de cybers met spanning; dat zou hem in de toekomst wel eens in de kaart kunnen spelen.)

Natuurlijk kom ik uit de premoderne tijd op schaakgebied. Ik heb de noodzaak voor een huispsychiater nooit ingezien.

Laatst speelde ik met zwart tegen Jan van den Dries (SJ Open, 26-11- 2003). Opening half-Tarrasch (d4 d5, c4 e6, Pf3 c5). Velen van u krabben zich vast achter het oor. Een verdediging uit de oude doos; Keres paste dit onder andere toe tegen Petrosjan in de kandidatenmatch in 1956. Nutteloze informatie, ik geef het grif toe. Op zet 26 offerde ik een stuk en uiteindelijk kwam 9 zetten later deze stelling op het bord.

Deze stelling (wit aan zet) werd remise. Ik had slechts tweeënhalve minuut over in een sudden-death (ook weer zo'n moderniteit in het schaken) en ik bood remise aan op zet 50(?). Anders had ik stelling afgebroken na zet 40. Ik heb de hele nacht ook nauwelijks kunnen slapen; ik werd geplaagd door twijfels. Sta ik toch gewonnen? Was mijn oordeel correct?

Wellicht willen jullie dit probleem als eindspelstudie aanpakken. Ik hoop op respons. Want ook ik vraag me af of mijn oordeel goed was, anders zal ik namelijk weer enige avonden en weekenden moeten gebruiken om boek van Pachman Chess Endings for the practical player door te spitten.

De andere twijfel was de roze schim die ik gedurende de avond enige keren zag tijdens mijn partij. Ik probeer me nog even te verplaatsen in de persoon in kwestie voor de keuze van deze moderne outfit voordat ik oordeel. Ik kom echter niet verder dan meerdere verbijsterende hypotheses: (1) De bond geeft kledingadviezen voor talentvolle speelsters. (2) Het is gewoon een tip van Herman. (3) De winst van (Elo-)punten is deels toe te schrijven aan deze psychologische oorlogvoering.

In dit laatste zie ik wel iets! Herinneren jullie je de fameuze tweekamp nog tussen Kortsnoj en Karpov? De paranoïde Kortsnoj liet de leren fauteuil van Karpov in het ziekenhuis onderzoeken bang als hij was voor een onderdeel dat biri-biri-stralen uitzond (en zo zijn concentratie verstoorde), terwijl hijzelf met een zonnebril met reflecterende glazen achter het bord ging zitten om Karpov te hinderen. Karpov parkeerde een parapsycholoog op een van de voorste rijen - niet als toeschouwer zo claimde Kortsnoj, maar als stoorzender.

Kamp Kortsnoj kwam met tegenmaatregelen; eerst een psycholoog die het onderspit dolf tegen de parapsycholoog. Daarna twee Amerikanen die de parapsycholoog inderdaad schrik aanjoegen nadat bekend werd dat zij misdadigers waren die een diplomaat hadden vermoord en op borgtocht vrij waren gekomen. Campomanes greep zelf in! Onder het mom van 'een topschaker mag zich niet met criminelen inlaten' ontzegde hij hun de toegang.

Kortom, het psychologische aspect reduceerde een sportief, creatief, kunstzinnig evenement tot een ordinair straatgevecht.

Zien jullie mij verschijnen met fel oranje haar in een knalgeel T-shirt en een paarse broek; verklaar mij dan niet voor gek! Dat was ik al door na negen jaar weer te gaan schaken!

D. Hiemstra

Lichtpuntje

Na mijn sombere relaas van de vorige keer, wil ik u in deze donkere dagen toch graag een lichtpuntje aanbieden. Eindelijk heb ik in dienst van De Stukkenjagers een juweeltje afgeleverd. Tenminste dat is de volgende partij naar mijn 'bescheiden' mening. Eindelijk kan de publiekswissel plaatsvinden...

Tegen collega IM Erik Hoeksema, met wie ik overigens nog een appeltje had te schillen (hij heeft mij in de loop van de jaren tweemaal weten te verslaan), ging het op rolletjes. Niet vaak eindigt een partij waar bij een gelijke materiaalverhouding wordt opgegeven vanwege de positionele defecten in de stelling.

Grooten – Hoeksema
(Uit de wedstrijd Groningen – Stukkenjagers)

1. d4 Pf6 2. c4 c5

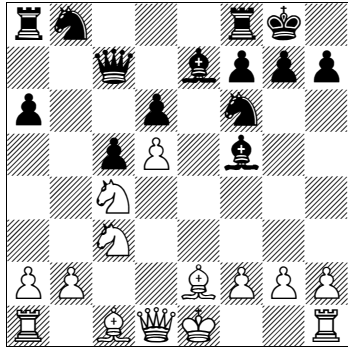
Dit is een van de eerste keren dat hij het Wolgagambiet speelt.

3. d5 b5 4. cxb5 a6 5. b6 d6 6. Pc3 Dxb6 7. e4 e6?! 8. Pf3 Le7

Belangrijk is dat zwart niet in staat is om een licht stuk te ruilen met 8. ... exd5 9. exd5 Lg4. Er volgt 10. Da4+ Pbd7 11. Pd2 Db4 12. Dc6! en wit staat overwegend.

9. Pd2 exd5 10. exd5 0-0 11. Pc4 Dc7 12. Le2 Lf5?!

Geen typische Wolgazet.

13. Lf3!

Wit wil op dit moment ten koste van alles verhinderen dat zwart een licht stuk kan ruilen; zijn gebrek aan ruimte wordt dan funest.

13. ... Pbd7?

Niet vermoedend wat hem boven het hoofd hangt.

14. g4!

Niet een zet die hij van mij verwachtte; ik ben niet een persoon van de 'ruwe' pionzetten. In dit geval is de actie erg sterk.

14. ... Lg6 15. g5!

Niet zo goed is het voor de hand liggende 15. h4 h6 16. g5 hxg5 17. hxg5 Ph7 en de pion op g5 komt onder vuur te liggen. Wit kan voorlopig niets doen met de open h-lijn.

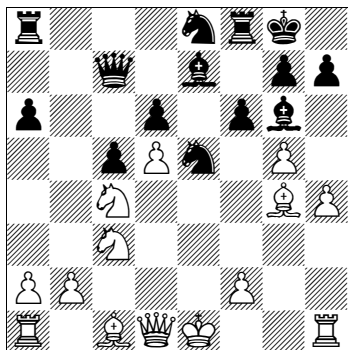
15. ... Pe8 16. h4 f6?!

Min of meer gedwongen. Ik had vooral gekeken naar 16. ... Pb6 maar dan is 17. Pe3! sterk omdat zwart alsnog gedwongen is tot de verzwakkende pionzet die hij in de partij ook speelde. Achteraf blijkt dat wellicht 16. ... Pe5 is de minste van de drie kwaden. Na 16. ... Pe5 17. Pxe5 dxe5 18. d6 Pxd6 19. Lxa8 wint wit een kwaliteit; na 19. ... Txa8 heeft zwart echter behoorlijke compensatie voor het offer.

17. Lg4 Pe5

Hier is 17. ... f5 om twee redenen geen pretje voor zwart.

- Na gewoon 18. Lf3 zag mijn tegenstander de dodelijke manoeuvre Pc3-e2-f4-e6 aankomen;
- de harde aanpak met 18. h5 hetgeen wellicht nog beter is.

Nu wilde ik eerst (gemakzuchtig) de paarden ruilen en dan verder gaan met h4-h5 toen ik aan de slogan dacht: "Waarom spanning opheffen als het niet direct nodig is". Inderdaad houdt zwart nog stand na 18. Pxe5?! fxe5 19. h5 Lf5 hoewel wit een behoorlijk strategisch voordeel zou hebben gehad.

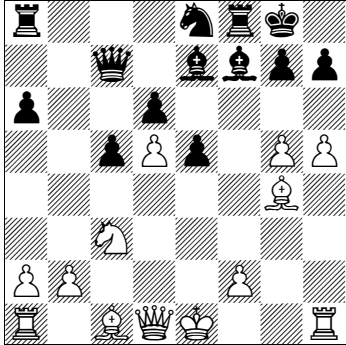
18. h5!

Zeer voortvarend gespeeld en ook erg sterk. Ik berekende wat varianten en zag wat matbeelden opdoemen. Toen ik niets kon vinden voor zwart besloot ik om de zet te spelen. Mijn tegenstander ging nu gedurende zo'n 40 minuten in de denktank en wist nog een verbluffende verdediging te vinden die echter geen oplossing voor het probleem blijkt op te leveren.

18. ... Lf5!?

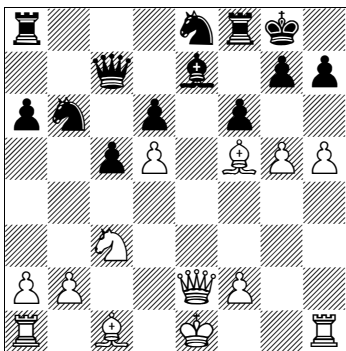
Creatief verzonnen, hoewel de zet geen soelaas biedt. "De matvarianten zijn allemaal van uitzonderlijke schoonheid", liet mijn tegenstander na afloop weten. Hier is een overzichtje:

- 1) 18. ... Pxc4 19. hxc6 f5 20. Txh7 fxg4 21. Dxc4 en het is ondekbaar mat;
- 2) 18. ... f5 19. Pxe5 dxe5 20. d6 Pxd6 21. hxc6 fxg4 22. Dd5+ ;
- 3) 18. ... Pxc4 19. hxc6 f5 20. f3 Pe5 21. Pxe5 dxe5 22. d6! Dxd6 23. Db3+ en mat. ;
- 4) 18. ... Lf7 19. Pxe5 fxe5

20. g6! hxc6 21. hxc6 Lxc6 22. Le6+ Lf7 23. Dh5! is eigenlijk het hoofdmotief in de stelling. Na de tekstzet stelt wit zich 'tevreden' met de suprematie over de witte velden.

19. Lxf5 Pxc4 20. De2 Pb6

Het laatste belangrijke moment in de partij. Ik berekende nu een variant waarbij ik matbeelden zag opdoemen. Ik zag namelijk het volgende: 21. Lxh7+! (Het uitroepteken heb ik pas achteraf kunnen zetten!) 21. ... Kxh7 (De hardnekkigste is 21. ... Kh8 en dat vond ik dan niet helemaal duidelijk. Achteraf blijkt dat 22. h6! wel zo eenvoudig is.) 22. g6+ Kg8 23. De6+ Kh8 24. h6 Dd7 25. hxc7++ Kxc7 (Achteraf blijkt dat 26. De3!! tot een geforceerd mat in 7 leidt.) 26. Lh6+ Kxc6 27. Tg1+ Kxh6 (Ik zag hier namelijk 27. ... Kh7 met wat ruis, maar er blijkt dat wit wint met dezelfde manoeuvre die ik in de hoofdvariant wel gevonden had!) 28. De4+ f5 29. Dh1! en opnieuw deze fraaie 'dameterugzet' die de winst afdwingt.) 28. De3+ Kh7 29. De4+ f5 30. Dh1+! en mat volgt. Maar toen het variantencomplex een beetje boven mijn hoofd dreigde te groeien besloot ik om de stelling gewoon positioneel te winnen. Nu ik de witte velden veroverd heb, kan het namelijk ook anders:

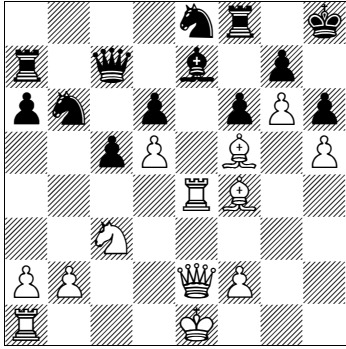
21. g6! h6

Een kleine opgave voor de Kerst: *Hoe bouwt wit zijn voordeel nu het snelst uit?* (zonder verder te lezen!)

22. Th4!!

Een prachtige zet die de machteloosheid in het zwarte kamp blootlegt. Wit gaan met drie zware stukken op de e-lijn staan en dat verovert een stuk. De loper op e7 kan niet driemaal gedekt worden en het paard op e8 wordt dan het kind van de rekening.

22. ... Ta7 23. Te4 Kh8 24. Lf4

Een leuke slotstelling omdat zwart er hier de brui aan gaf. Hij kan niets doen tegen de twee witte plannen: het tripleren op de e-lijn met stukwinst of de manoeuvre De2-d2 gevolgd door Lxh6.
1-0

Herman Grooten

STUKKENJAGERS-RATINGLIJST PER 16 DECEMBER 2003

1. Herman Grooten (2358)	2366	
2. Maurice Peek (2340)	2362	
3. Maarten Strijbos (2299)	2284	
4. Cor van Dongen (2259)	2256	
5. Frank Wuts (2228)	2234	
6. Petra Schuurman (2266)	2220	
7. César Becx (2236)	2186	
8. Bianca Muhren (2146)	2183	
9. Wiebe Cnossen (2078)	2164	
10. Peter Huibers (2127)	2138	
11. Gerben Veltkamp (2166)	2130	
12. Mark Huizer (2157)	2120	
13. Mark Clijsen (2137)	2114	
14. Ruud Feelders (2086)	2062	
15. Fré Hoogendoorn (2051)	2049	
16. Erik Dignum (2043)	2046	
17. John Greunsven (2058)	2016	
18. Karel Storm (1986)	1990	
19. Bram van Huygevoort (2023)	1989	
20. Willem Spoeltman (1911)	1948	
21. Mark van Beurden (1926)	1938	
22. Gertjan Thomassen (1904)	1909	
23. Luuk Koelman (1967)	1903	
24. Ivar Heine (1901)	1897	
25. Jim Stada (1945)	1887	
26. Lex Karstens (1840)	1883	
27. Joost op 't Hoog (1888)	1881	
28. Reinier Jaquet (1802)	1874	
29. Ard van Beek (1889)	1871	
30. Kienfong Lie Kwie (1915)	1840	
31. Martijn Thomassen (1833)	1830	
32. Sander Funk (1855)	1829	
33. Marion Adriaans (1775)	1827	
34. Toon Mentink (1760)	1761	
35. Rob Milo (1744*)		1743
36. Oscar van Ewijk (1758)	1742	
37. Peter Buitenhuis (1781)	1739	
38. Maykel van Rijen (1767)	1738	
39. Frank Dujardin (1674)	1715	
40. Maarten Heller (1718)	1704	
41. Bob Gallucci (1622)	1695	
42. Dirk Hiemstra	1688	
43. Andries Deliën (1659)	1680	
44. Arend-Jan Meerwijk (1706)	1676	
45. Emiel Bouwens (1691)	1675	
46. Mark van den Berg (1711)	1665	
47. Roel Backhuis (1828*)	1656	
48. Bas Rosheuvel (1642)	1641	
49. Geertjan ten Hacken	1635	

50. Jan Otten (1659)	1634	
51. Dennis Slegers (1593)	1613	
52. Guus Vermeulen (1578)	1606	
53. Emil Voorhorst	1604	
54. Paul Pollen (1561)	1588	
55. Leo van Gelder	1571	
56. Theo Mulder (1561)	1567	
57. Marcel Rispens (1586)	1566	
58. Peter Ansems (1450*)	1543	
59. Kees Gelens (1533)	1508	
60. Nicolaas Veltman (1540)		1484
61. Willem de Bont (1509*)	1479	
62. Jan van den Dries (1536)	1471	
63. Guus van Heck (1510)	1454	
64. Cees Zoontjens (1474)	1415	
65. Inge Gaasbeek (1419*)	1393	
66. Niko vd Wal (1505)	1376	
67. Marco Kemmeren (1503*)		1370
68. Tsang wai Lam (1401*)	1366	
69. Paul Vermees (1331)	1270	
70. Filip de Waard (1256*)	1206	

tussen haakjes KNSB-rating van **1-11-'03**

Een * betekent dat de KNSB 'm nog wat onbetrouwbaar vindt, omdat ie gebaseerd is op minder dan 25 partijen

Verwerkt zijn: Arnhem, Groepen (2), Apeldoorn, Den Haag, Budva, SJ Open (4), extern (4/3), avond (3), Europacup, Arctic Cup, Hoogeveen, EK landenteams, Duiven, OSBO (2), KBSB (3), 2.Bundesliga (2), Bundesliga Frauen (2), Curacao, Eijgenbrood, KNSB jeugd, Bad Wiessee, SMB Open (2), TDK (3), NBSB-beker (1), CVCT

